

[Krag.]

nøden, ja, saa maa jo, naar Bæreevnen svigter indenfor visse Udsnit af Befolkningen, Byrden lægges paa en bredere Basis, og det er det, som sker gennem et Lovforslag, som det foreliggende.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget, som det her foreligger, baade til en velvillig og hurtig Behandling i den høje Rigsdag.

A. C. D. Petersen: Det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter er efter min Opfattelse en beklagelig Sammenblanding af Kriselov med øjeblikkelige eller dog kortvarige Virkninger og en Overgang til nye Beskatningsprincipper for en uoverskuelig Fremtid.

I § 1 forskubber man allerede Forholdet med Hensyn til Udskrivning af Ejendomsskatter, idet man ændrer de Promiller, hvormed henholdsvis Grundskyld og Ejendomsskyldbeskatningen udredes. Man nedsætter Promillen for Ejendomsskyldens Vedkommende med $\frac{3}{20}$, idet den fremtidig skal udredes med $\frac{3}{5}$ af Promillen for den kommunale Grundskyld i Stedet for som nu med $\frac{3}{4}$. Dette er i sig selv en Overførelse fra Ejendomsskyld til Grundskyld. Mere grelt bliver dette Forhold i § 2. Medens man før udrede Ejendomsskyldpromillen af det Beløb, hvormed den samlede Vurderingssum oversteg Grundskylden, skal man nu beregne den efter det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendomsskyld overstiger det dobbelte af Ejendommens Grundværdi. Og medens man før havde et Fradrag, som kunde variere efter Ejendommenes Beskaffenhed i det paagældende Amt, hvor man kunde variere mellem 3 000 og 5 000, saa fastlægger man nu Fradraget for Ejendomsskyldens Vedkommende til 5 000 Kr. Dette vil, saaledes som det fremgik af foregaaende Taleres Redegørelser, betyde, at Ejendomsskylden for en Mængde Ejendomme bliver overmaade problematisk. Man vil for Amtsskatternes Vedkommende overføre næsten hele Beskatningen til Grundskyld. Hvis dette er Resultatet af den Stigning i Stemmetal, som et af dette høje Tings Partier opnaaede ved sidste Valg, maa jeg sige, at det mest yderliggaaende Grundskyldsparti, vi har her i Landet, har vundet en eklatant Sejr ikke alene over den nuværende Regering, men ogsaa over Partiet Venstre.

Ved Lovforslagets § 3 ændres Bestemmelsen i Lovens § 7 om at Grundskylds-

promillen aldrig maa overstige 7,5, i hvert Fald kun i et særligt Tilfælde, som ikke har megen Relation til det gængse. Dette er naturligvis nødvendigt, naar man vil overføre fra den saakaldte Ejendomsskyld til Grundskylden, 7,5 Promille i Grundskyld vil naturligvis herefter ikke være tilstrækkeligt. For en konservativ Opfattelse er dette i sig selv beklageligt, idet vi altid har fastholdt, at man skulde have et Loft over Ejendomsbeskatningen, og jeg var ikke klogere end, at vi paa dette Omraade var ganske enige med det andet borgerlige Parti, Venstre, som i sin Tid meget stærkt baade paa offentlige Møder og i Pressen har hævdet, at det stod som Værner mod Ejendomsbeskatningen, mod at den kunde udnyttes rent vilkaarligt op til formidable Højder. Nu har man ændret denne Opfattelse, saaledes at der ikke skal være noget Loft over Grundskylden. Man bestemmer saa ganske vist i en senere Paragraf, at Amsraadet kan standse denne Udvikling ved at opkræve Grundskyld indtil et Beløb, der svarer til det i Skatteaaret 1929—30 udskrevne Skattebeløb, og derefter udskrive direkte Indkomstskat paa Amtets Skatteydere. Denne Bestemmelse kan naturligvis, hvor Amsraadets Medlemmer i nogen Grad er Modstandere af Grundskyldsprincippet, være noget af et Værn for Ejendomsbesidderne, men det er jo kun en Mulighed, der her er Tale om, Amsraadet kan benytte denne Bestemmelse, der staar ikke noget om, at det skal.

Inden jeg forlader § 3, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at man her foreslaar fuldstændig at ophæve den gamle Bestemmelse i Landkommunalloven af 1867 § 50, hvorefter der kunde lignede visse Beløb direkte paa Kommunerne. Jeg kan ikke se det formaalstjenlige heri, for man ligner jo alligevel paa Kommunerne, naar man benytter Adgangen til en direkte Indkomstbeskatning til Amterne.

Mit Parti anser det for overmaade beklageligt, at de tre demokratiske Partier nu gaar til en Udvidelse af Grundskyldsprincippet's Anvendelse. Jeg kan her ikke undlade at gøre opmærksom paa, at vi igennem Tiderne har advaret imod de forskellige Ændringer, der har fundet Sted i vor Ejendomsbeskatning: Indførelsen af Grundskyldsbeskatningen til Staten i 1922 og senere den kommunale Grundskyld i 1926; vi har hævdet, at man her aabnede Mulighed for en fuldstændig Ændring i Principperne for vor Ejendomsbeskatning. Man har ganske vist Udtalelser fra Venstre om, at vi ikke behøvede at være bange, for